

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ
(τρίτο τμήμα)
της 24ης Απριλίου 2013

Υπόθεση F-96/12

Laurent Demeneix
κατά
Ευρωπαϊκής Επιτροπής

«Υπαλληλική υπόθεση — Γενικός διαγωνισμός — Μη εγγραφή στον πίνακα επιτυχόντων —
Προϋπόθεση σχετική με την επαγγελματική πείρα — Εύρος της εξουσίας εκτιμήσεως»

Αντικείμενο: Προσφυγή-αγωγή ασκηθείσα δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ, το οποίο έχει εφαρμογή στη Συνθήκη ΕΚΑΕ βάσει του άρθρου 106α της Συνθήκης αυτής, με την οποία ο L. Demeneix ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού EPSO/AD/206/11 (AD 5) και EPSO/AD/207/11 (AD 7) περί μη εγγραφής του στον πίνακα επιτυχόντων για την πρόσληψη υπαλλήλων διοικήσεως βαθμού AD 7, στον τομέα του ελέγχου, και χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που ισχυρίζεται ότι υπέστη λόγω της κατ' αυτόν τον τρόπο διαπραχθείσας παρανομίας.

Απόφαση: Η προσφυγή-αγωγή απορρίπτεται. Ο L. Demeneix φέρει τα δικαστικά έξοδά του και καταδικάζεται στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Περίληψη

1. Υπάλληλοι — Διαγωνισμός — Διαγωνισμός βάσει τίτλων και εξετάσεων — Προϋποθέσεις συμμετοχής — Καθορισμός με την προκήρυξη διαγωνισμού — Εκτίμηση, από την εξεταστική επιτροπή, της επαγγελματικής πείρας των υποψηφίων — Δικαστικός έλεγχος — Όρια (Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, παράρτημα III, άρθρο 2)

2. Υπαλληλικές προσφυγές — Προσφυγή κατά αποφάσεως περί μη εγγραφής στον πίνακα επιτυχόντων διαγωνισμού — Δυνατότητα επικλήσεως της παρατυπίας της προκηρύξεως διαγωνισμού με σκοπό την αμφισβήτηση της νομιμότητας της μη εγγραφής — Προϋποθέσεις (Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 91)

1. Στην εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού απόκειται να εκτιμήσει, κατά περίπτωση, κατά πόσον η δηλούμενη από κάθε υποψήφιο επαγγελματική πείρα αντιστοιχεί στο απαιτούμενο από την προκήρυξη διαγωνισμού επίπεδο. Η εξεταστική επιτροπή διαθέτει συναφώς διακριτική εξουσία, στο πλαίσιο των σχετικών με διαδικασίες διαγωνισμών διατάξεων του ΚΥΚ, ως προς την εκτίμηση της προγενέστερης επαγγελματικής πείρας των υποψηφίων, όσον αφορά τόσο τη φύση και τη διάρκειά της όσο και την περισσότερο ή λιγότερο στενή σχέση που μπορεί αυτή να έχει με τις απαιτήσεις της προς πλήρωση θέσεως. Επομένως, στο πλαίσιο ελέγχου του νομιμότητας, το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης πρέπει να περιορίζεται στο να εξακριβώνει αν η άσκηση αυτής της εξουσίας πάσχει πρόδηλη πλάνη

εκτιμήσεως. Σ' αυτό το πλαίσιο, ο δικαστής της Ένωσης πρέπει να λαμβάνει υπόψη ότι εναπόκειται στον υποψήφιο διαγωνισμού να παράσχει στην εξεταστική επιτροπή όλα τα πληροφοριακά στοιχεία και όλα τα έγγραφα που θεωρεί χρήσιμα για την εξέταση της υποψηφιότητάς του, προκειμένου να δοθεί στην εξεταστική επιτροπή η δυνατότητα να εξακριβώσει αν αυτός πληροί τις προϋποθέσεις της προκηρύξεως του διαγωνισμού, κατά μείζονα δε λόγο αν κλήθηκε προς τούτο ρητώς και επισήμως. Επομένως, η εξεταστική επιτροπή, όταν αποφαινεται επί της συμμετοχής ή του αποκλεισμού των υποψηφίων από το διαγωνισμό, οφείλει να περιορίζει την εξέτασή της μόνο στις αιτήσεις υποψηφιότητας και στα συνημμένα σ' αυτές έγγραφα.

Επιπλέον, λαμβανομένης υπόψη της ευρείας εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτει η εξεταστική επιτροπή, η διαπίστωση ότι αυτή υπέπεσε κατά την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών σε πρόδηλη πλάνη ικανή να δικαιολογήσει την ακύρωση της ληφθείσας αποφάσεως προϋποθέτει ότι τα αποδεικτικά στοιχεία, τα οποία οφείλει να προσκομίσει ο προσφεύγων είναι επαρκή για την ανατροπή των εκτιμήσεων της Διοικήσεως.

(βλ. σκέψεις 42 έως 45)

Παραπομπή:

ΔΕΕ: απόφαση Belardinelli κ.λπ. κατά Δικαστηρίου, 225/87, EU:C:1989:309, σκέψεις 13 και 24

ΓΔΕΕ: αποφάσεις Burban κατά Κοινοβουλίου, T-133/89, EU:T:1990:36, σκέψεις 31 και 34· AIUFFASS και AKT κατά Επιτροπής, T-380/94, EU:T:1996:195, σκέψη 59· Martínez Alarcón κατά Επιτροπής, T-357/00, T-361/00, T-363/00 και T-364/00, EU:T:2002:66· Petrich κατά Επιτροπής, T-145/02, EU:T:2004:91, σκέψη 37, και BUPA κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-289/03, EU:T:2008:29, σκέψη 221

ΔΔΔΕΕ: απόφαση Iordanova κατά Επιτροπής, F-53/07, EU:F:2008:148, σκέψη 34 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία· Macchia κατά Επιτροπής, F-63/11, EU:F:2012:83, σκέψη 49, κατά της οποίας εκκρεμεί αίτηση αναίρεσεως ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, υπόθεση T-368/12 P

2. Όταν ένας προσφεύγων δικαιούται να ασκήσει ευθεία προσφυγή, εντός των τασσομένων προθεσμιών, κατά προκηρύξεως διαγωνισμού η οποία συνιστά βλαπτική γι' αυτόν απόφαση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής κατά την έννοια των άρθρων 90 και 91 του ΚΥΚ, δεν χάνει το δικαίωμα ασκήσεως προσφυγής κατά της αποφάσεως περί μη συμμετοχής του στον διαγωνισμό λόγω του γεγονότος και μόνον ότι δεν προσέβαλε εγκαίρως την προκήρυξη διαγωνισμού. Πράγματι, ένας υποψήφιος διαγωνισμού δεν μπορεί να στερηθεί του δικαιώματος να αμφισβητήσει συνολικώς τα στοιχεία του, περιλαμβανομένων και αυτών που προσδιορίστηκαν στην προκήρυξη του διαγωνισμού, το βάσιμο της ατομικής αποφάσεως που ελήφθη ως προς αυτόν κατ' εφαρμογήν των όρων της εν λόγω προκηρύξεως, στο μέτρο που αυτή μόνον η εκτελεστική απόφαση εξατομικεύει τη νομική του κατάσταση και του επιτρέπει να γνωρίζει με βεβαιότητα πώς και σε ποιο βαθμό θίγονται τα συγκεκριμένα συμφέροντά του. Ένας προσφεύγων μπορεί επομένως, στο πλαίσιο προσφυγής κατά μεταγενεστέρων πράξεων, να προβάλει τον παράνομο χαρακτήρα των προηγούμενων πράξεων που συνδέονται στενά με αυτές.

Αντιθέτως, ελλείψει στενού συνδέσμου μεταξύ αυτής ταύτης της αιτιολογίας της προσβαλλομένης αποφάσεως και του λόγου ακυρώσεως που αντλείται από την προβαλλόμενη παρατυπία της προκηρύξεως του διαγωνισμού, που δεν προσβλήθηκε εγκαίρως, ο λόγος αυτός πρέπει να κηρυχθεί

απαράδεκτος, κατ' εφαρμογήν των δημοσίας τάξεως κανόνων που αφορούν τις προθεσμίες ασκήσεως προσφυγής, από τους οποίους δεν είναι δυνατό να υπάρξει παρέκκλιση, σε μια τέτοιου είδους περίπτωση, χωρίς να παραβιάζεται η αρχή της ασφάλειας δικαίου.

(βλ. σκέψεις 59 και 60)

Παραπομπή:

ΔΕΕ: αποφάσεις Adams κ.λπ. κατά Επιτροπής, 294/84, EU:C:1986:112, σκέψη 17· Επιτροπή κατά Noonan, C-448/93 P, EU:C:1995:264, σκέψη 17 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία

ΓΔΕΕ: αποφάσεις Noonan κατά Επιτροπής, T-60/92, EU:T:1993:74, σκέψεις 21 και 23 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία· Ryges κατά Επιτροπής, T-256/01, EU:T:2005:45, σκέψη 19, και Giuliotti κατά Επιτροπής, T-293/03, EU:T:2006:37, σκέψη 42